

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בוזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

לחבון דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - כי תצא רפ:

רוּעָה הַנְּצֻמָּו, בְּפִרְשָׁהּ זֹו נִזְכָּרָה הַתְּפַנְסוּת שְׁלֵךְ לְאוֹתוֹ
 הָעוֹלָם, שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים ל"ב) עֲלֶה אֶל הַר הָעֵבְרִים
 הַזֶּה הַר נָבוּ וְגו'. וְרֵאִיתָ אוֹתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל עַמּוּךְ
 וְגו'. כְּאֲשֶׁר נֶאֱסַף אַחֲרָיִךְ אַחִיד וְגו' (ש"ם). וּבְפִרְשָׁהּ זֹו
 יֵשׁ לָךְ לַחֲזוֹר לְעוֹלָם, וּלְהַחְיֹות, וּלְהַכְנִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 וּלְהַתְּחַבֵּר בְּפִרְשָׁהּ זֹו בְּפִלְהָ שְׁלֵךְ, שְׁכַתּוֹב בְּהַ (בְּמַדְבַּר
 כַּה) הַנְּנִי נִתֵּן לֹו אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וְלִכֵּן לֹא אָמַר לָךְ
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵן רַד, אֲלֵא עֲלֶה. שְׁמֻמְנוּ אַתָּה
 תִּכְנַם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

רַעִיָא מְחִימָנָא, בְּפִרְשָׁתָא דָא, הָוָה אֲדִכְרַב בְּנִישׁוּ דִילָךְ
 לְהַחְיֹו עֲלֻמָּא, דְּכַתִּיב (בְּמַדְבַּר כ"ז) (עֲלֶה) (דָּה ר"פ
 ע"א) אֶל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר נָבוּ וְגו', וְרֵאִיתָ אוֹתָהּ
 וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל עַמּוּךְ וְגו', כְּאֲשֶׁר נֶאֱסַף אַחֲרָיִךְ אַחִיד וְגו'.
 וּבַחֲזֵי פִרְשָׁתָא, אִית לָךְ לְאַחֲרָרָא לְעֲלֻמָּא וּלְהַחְיֹות,
 וּלְאַעֲלָא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּלְאַתְחַבְרָא בְּפִרְשָׁתָא דָא
 בְּכַלְהָ דִילָךְ, דְּכַתִּיב בְּהַ (בְּמַדְבַר כַּה) הַנְּנִי נִתֵּן
 לֹו אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וּבְגִין דָּא לֹא אָמַר לָךְ קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא הָבָא רַד, אֲלֵא עֲלֶה. דְּמַנִּיָה, אַנְתָּ תְהֵא
 עָאֵל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וּמַה שְׁאָמַר בְּהַ (דְּבָרִים ל"ד) וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אוֹי לְאוֹתָם אֲטוּמִי לִב, סְתוּמִי עֵינַיִם,
 שְׁלֵא יוֹדְעִים קְבֻרָתְךָ, שְׁהִיִת אַתָּה מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
 מִתְּקֻדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא יִכְנַם אוֹתְךָ לְאוֹתָהּ קְבֻרָה
 שְׁבַה אַתָּה נִקְרָא מַת. זְהוּ שְׁכַתּוֹב (יְהוֹשֻׁעַ א) מֹשֶׁה
 עֲבָדִי מַת. וְאוֹתָם טַפְשִׁים אוֹמְרִים, וְכִי מֹשֶׁה הָיָה
 מִפְּחָד מִמִּיתָה, לְצִאת מִהָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא,
 כְּשֶׁאֵר הַבְּרִיּוֹת?! וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שְׁקְבֻרָתְךָ וּמִיתְתְּךָ.
 אִיךָ הִיא.

וּמַה שְׁאָמַר בְּהַ (דְּבָרִים ל"ד) וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת
 קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְי לְאִינּוֹן אֲטוּמִין לְבָא
 סְתִימִין עֵינֵינוּ, דְּלֹא יָדְעִי קְבֻרָה דִילָךְ, דְּחַוִּית
 אַנְתָּ בְּעֵי רַחֲמֵי מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא יִיעִיל לָךְ
 בְּהַחְיֹו קְבֻרָה, דְּבַה אַנְתָּ מִתְקַרֵי מַת. הַדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב, (יְהוֹשֻׁעַ א) מֹשֶׁה עֲבָדִי מַת. וְאִינּוֹן טַפְשִׁאֵי
 אֲמַרִין, וְכִי מֹשֶׁה הָוָה מִפְּחָד מִמִּיתָה, לְנִפְקָא מִחַזֵי
 עֲלֻמָּא, לְעֲלֻמָּא דְאַתִּי, כְּשֶׁאֵר בְּרִיּוֹ. וְאִינּוֹן לֹא יָדְעִין
 דְּקְבֻרָה דִילָךְ, וּמוֹתָא דִילָךְ אִיךָ הִיא.

שְׁכַדְּ פִרְשׁוּהָ חֲכָמֵי הַמּוֹשְׁנָה, שְׁמַתִּי חוּץ לְאֶרֶץ אֵינָם
 חַיִּים. לֹא אָמְרוּ שְׂאֵינָם עֲתִידִים לְהַחְיֹות, שְׂאֵלְמָלָא
 בְּהַ הָיוּ כּוֹפְרִים בְּתַחֲנִית הַמַּתִּים. אֲלֵא כְּאֵן סוּד גְּדוּל.
 קְבֻרָתוֹ כְּצֻלָם שְׂאֵינּוּ הִגּוּן לֹו, שְׁהִיא (תַּחֲלִים סג)
 אֶרֶץ צִיָה וְעִיף בְּלִי מוּם, וְאִין מוּם אֲלֵא תוֹרָה, וְכַה
 (יִשְׁעִיָה נג) לֹא תֵאָר לֹו וְלֹא הָדָר. וְכִי שְׂרוּאָה אוֹתוֹ
 בְּאוֹתוֹ צֻלָם – וְנִרְאָהוּ וְלֹא מִרְאָה וְנִחְמַדְהוּ. וְלִכֵּן
 נְבוּאָת יִשְׁעִיָה (ש"ם נב) הִנֵּה יִשְׁפִיל עַבְדִּי, רוּמוֹ עֲלָיו.
 וּכְשׁוּם אוֹתָהּ קְבֻרָה הָיָה מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים שְׁלֵא יָמוּת
 שָׁם בְּחוּץ לְאֶרֶץ, לְפִי שְׁהִיָה בְּאֶרֶץ צִיָה רַעֲב וְעִיף
 וְצָמָא בְּלִי מוּם, שְׁהִיא הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן נֶאֱמַר עֲלָיו,
 עֲלֶה אֶל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה. מִשְׁפְּלוֹתוֹ הִרְאָה לֹו אֶת
 מַעֲלָתוֹ. אַף עַל גַּב שְׂאֵתָה קְבוּרָה בְּמָקוֹם שְׁלֵא הִגּוּן לָךְ,
 עֵרָם בְּלִי לְבוּשִׁים שְׁלֵךְ, שְׁהֵם עוֹר וּבָשָׂר (תְּלַבִּישְׁנִי),

דְּחַבֵי אוֹקְמוּנָה מְאִרֵי מִתְנִיתִין, דְּמַתִּי חוּצָה לְאֶרֶץ
 אֵינָם חַיִּים. לֹא אֲמַרֵי דְאֵינָם עֲתִידִים לְהַחְיֹות,
 דְּאֵלְמָלִי בְּהַ חוּו בְּפִרְיִן בְּתַחֲנִית הַמַּתִּים. אֲלֵא הָבָא
 רְזָא רַבְרָבָא, קְבֻרָה דִילִיָה בְּצוּלְמָא דְלֹאוּ הַגּוֹנָה
 לִיָה, דְאִיָהוּ (תַּחֲלִים מ"ב) אֶרֶץ צִיָה וְעִיף בְּלִי מוּם,
 וְלִית מוּם אֲלֵא תוֹרָה, וְכַה (יִשְׁעִיָה נג) לֹא תֵאָר לֹו
 וְלֹא הָדָר. וּמֵאֵן דְּחַוִּי לִיָה בְּהַחְיֹו צוּלְמָא, וְנִרְאָהוּ
 וְלֹא מִרְאָה וְנִחְמַדְהוּ. וּבְגִין דָּא, נְבוּאָת יִשְׁעִיָה
 (יִשְׁעִיָה נב) הִנֵּה יִשְׁפִיל עַבְדִּי, קָא רְמִיז עֲלִיָה.
 וּבְגִין חַחְוָא קְבֻרָה, הָוָה בְּעֵי רַחֲמֵי דְלֹא יָמוּת תַּמָּן
 בְּחוּצָה לְאֶרֶץ, לְפּוּם דְּהוּוּ בְּאֶרֶץ צִיָה רַעֲב וְעִיף
 וְצָמָא בְּלִי מוּם, דְאִיָהוּ אוֹרִיָיָתָא. וּבְגִין דָּא אַתְמַר
 עֲלִיָה, עֲלֶה אֶל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה. מִשְׁפְּלוֹתָא דִילִיָה,

נע ונד ממקומך ומטלטל וגולה, הרי פנחם שעשית עמו טוב, שעליך נאמר (במדבר כה) הנני נתן לו את בריתי שלום, הרי הוא יעשה עמך טובה, ובו תסתלק, בפרשה שלו. שבה הפלה שלך, שם תתיחד עמה בחתן עם בלתו.

שהרי אתה (תועלת גדולה לישראל בקבורתך), אם לא היית קבור מחוץ לארץ הקדושה, מחוץ לפלה שלך, לא היו ישראל יוצאים מהגלות, ובגללך נאמר (ישעיה נג) והוא מחלל מפשעינו. נעשית חל משום הטא ופשע של ישראל בקבורה שלך, שנאמר בך (דברים לד) ויקבר אתו בני. ומה בתוב בקבורתך? (ישעיה מ) וכל גיא ינשא. כל שפל ונמוך ינשא בגללך, שהם ישראל, שהם שפלים מכל אמה ולשון. וכל הר וגבעה ישפלו, שהם הרשעים וגפי הרוח.

אחזי ליה מעלתיה, אף על גב דאנת קבור באתר דלאו הגון לה, ערום בלא לבושין דילה, דאינון עור ובשר (תלבושני), נע ונד מאתר דילה, ומטלטל וגלי. הא פנחם דעבדת טיבו עמיה, דאתמר עליה, הנני נותן לו את בריתי שלום, הא איהו יעביד טיבו עמה, וביה תסתלק בפרשתא דילה. דבה בלה דילה, תמן תתייחד עמה, בחתן עם בלתיה.

דחא אנת (תועלת גדול לישראל בקבורתך), אי לא הוית קבור לבר מארעא קדישא, לבר מפלה דילה, לא הווי ישראל נפקין מגלותא. ובגינה אתמר (ישעיה נג) וחוא מחולל מפשעינו. אתעבידת חול בגין חובה ופשע דישאל בקבורה דילה, דאתמר בך (דברים לד) ויקבור אתו בגיא. ומה בתיב בקבורה דילה. (ישעיה מ) כל גיא ינשא, כל שפל ונמוך ינשא בגינה, דאינון ישראל, דאינון שפלים מכל אומה ולשון. וכל הר וגבעה ישפלו, דאינון רשיעיא, וגפי הרוח.

ליקוטי מוהר"ן

ובו מביא מעט ממאמר הזהר על הפרשה

תורה קיח

נג): והוא מחלל מפשעינו. בכך כל צדיק הדור הוא גם כן סבל יסורין בשביל כלל ישראל, להקל מעליהם, כי הוא בבחינת משיח בנ"ל. וכתוב בזהר (תצא רפ): והוא מחלל מפשעינו - דאתעבד חל בגינהו. וזהו: דסבל מרעין. והינו מה שאמרנו, שאצריכין לפרש הדבר בלשון שמיני, כי על ידי זה נעשה בבחינת חל. כי בשמפרש בלשוננו, הוא דרך חל לערף גדל קדשות הדברים במקומם, כפי מה שיצאו מפי הצדיק בגבתי מרומים. ועל ידי זה הוא מחלל, דאתעבד חל, ובבחינה זו סבל מרעין לכפר על ישראל. אך כל זה הוא מפשעינו דיקא, כי מחמת פשעינו, אין אנו משיגין הדברים רק בדרך חל בנ"ל, והוא סבל מרעין. אך לגבי אנשים הרמים אינם צריכים לזה, כי הם משיגים הדברים פמות שהם, כמו שיצא מהצדיק:

בשלומד איזה דבר, טוב לפרש הדבר בלשון אשכנז שמבין, והוא טובה להעולם]. והענין - כי כל צדיק הדור הוא בבחינת משה, שהוא בבחינת משיח, כמו שכתוב (בראשית מט): עד כי יבא שילה; הינו משיח. ו"שילה" בגימטריא "משה". ועליבן קראו התנאים אחד לחברו משה, כמו שאמרו (שבת קא): משה שפיר קאמרת. וכשמחידש דבר בתורה, אלו הדברים של החידוש הם בבחינת משה משיח, כמו שכתוב בזהר (וישב דף קצב): ורוח אלקים - דא רוחא דמשיח, מרחפת על פני המים - הינו התורה. וזהו שאמרנו, כי החידושי תורה שמחידש הם בעצמם בבחינת משיח, כי שם רוחו מרחפת. והינו רוח פיו, רוח ממללא. ואמרו חכמינו זכרונם לברכה, כי משיח סבל מרעין עבור כל ישראל, כמו שכתוב (ישעיה

שבכל דור ודור, אשר למרות שעל ידי זה הוא בחינת חילול לשון הקודש של משה והוא מחולל מפשעינו שאין ביכולתנו להבין התורה כמו שהיא בלשונה, אלא שיש לנו לפרשה לעצמנו שנשמיע לאזנו מה שפינו מוציא ומבין. אף על פי כן הוא תועלת גדול כנ"ל כי על ידי זה מתכפר לנו בחוליו.

הָיָה אֲדָבָר פְּנִישׁוֹ דִּילָךְ לְהַהוּא עֲלֵמָא, – בפרשה זו נזכרה התכנסות שלך פנימה לאותו עולם נסתר ועליון ופנימי, שהיא השגת פנימיות התורה בעולם הבא.

דְּבָתִּיב (במדבר כז) (עלה) (דף ר"פ ע"א) אֶל הָר הָעֵבְרִים הַזֶּה הָר נְבוֹ וְגו', – הוא מה שכתוב, עלה לדרגה נעלה אל הר העברים הזה, הר עליון של השגת התורה, העובר חומות החיצוניות ונכנס פנימה, הזה דייקא שהוא בגלוי כמורה באצבע כנ"ל בחינת פרשה זו כנ"ל, הר נבו, נ' בו, הם חמישים שערי בינה שמשם נמשכת התורה עד להלכה אשר בה הלבשת רזי הבינה.

וְרֵאִיתָ אוֹתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל עַמֶּךָ וְגו', פֶּאֶשֶׁר נֶאֱסַף אַחֲרָיִךְ אַחֲיָךְ וְגו'. – וראית אותה את ארץ ישראל שהיא חלקך האמתי וצלם שלך אשר בה נעשה לבוש נאה והגון לפנימיות התורה הקדושה שקיבלת, ועל ידי שתראה אותה ותבין כיתרון האור מן החושך, שהיא קבורת חוץ לארץ שלך, בצלם שאינו הגון לך שהוא בחינת חול לגביך, כי דייקא על ידי זה יתכפר לעם ישראל ויזכו להשיג תורתך כמו שהיא בפנימיות ללא לבוש, כפי שהיא נמצאת בעולם העליון, שם ניכר כי אתה כלול משישים ריבוא נשמות ישראל והם שם מאוחדים כך וכל דברי תורתם דבוקים שם במקור ללא לשון חול כלל, וזהו ונאספת אל עמך הם נשמות ישראל הקדושים בעולם העליון, נקיים מעוון וכלולים הם

רְעִיָא מְהִימְנָא, – רועה נאמן, משה הרועה את עמו ישראל בנאמנות, להיות סובל חוליו למען יתכפר לנו עוונינו, שעל ידי הכפרה יוכל לקבצנו לעדר אחד המקבל ממנו רוח חיים שבתורה, רוחו של משיח. אשר בעת ששמעת כי לא תכנס לארץ ישראל היית נאמן להתפלל ולבקש כי אחר כך יבוא גם כן רועה נאמן איש אשר רוח בו, רוחו של משיח, ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה נאמן כמותך.

בְּפִרְשֵׁתָא דָא, – בפרשה זו. פרשה המפרשת התורה שבעל פה, שהיא פנימיות ורזי התורה, בשורש הקדוש והעליון שלה, אשר היא מעל הפה אשר לא ניתן לאומרה כפי שהיא במהותה בפה ובכתב, כי היא בחינת אין סוף, והיא נאמרה למשה ולעם ישראל בפירוש ולשון המשבר את האוזן, שיכולים להבין, כי ביחס לקב"ה אשר הוא בעל לשון הקודש, איך שלמדה לעצמו כביכול לפני נתינתה בסיני, הרי שבזמן נתינתה הוא בחינת חול כלפיו, שהיה צריך לפרשה בלשון המקרא למשה במעמד הר סיני, אך בכל זאת מאידך גיסא היא נקראת פרשה זו. כמצביע באצבע על דבר ברור שלפניו. כי הוא יתברך בחכמתו נתן התורה למשה רבנו הקדוש לפרש לו באספקלריה המאירה, פה אל פה דיבר בו, בלשון קדושה, לשון המקרא באופן שמשה רבינו מבין בו וכן כל ספר דברים הוא לשון משה המפרש התורה בלשונו. והדברים נכתבו בדרך נפלא המצמצם ומלביש בתוכו פנימיות התורה ומשאיר הבחירה לכל אחד ואחד בכל דור ודור לפרש אותה בלשונו, עד שתהיה בחינת פרשה זו, שהדבר מפורש לו בגלוי, כי הוא תועלת גדול לעולם מה צריך לפרשה בלשונו. כי עולם הבחירה המעלים התורה עד שיש לדרשה ולפרשה מחדש בריבוי הספרים

ותורתם הקדושה כתורתך. ונאספת גם אתה, גם רמו לארץ ישראל שעל ידי שתראה אותה דייקא מחוץ לארץ תפעל ההמתקה והכפרה לעם ישראל כנ"ל. כאשר נאסף אהרן אחיך, במדבר ציץ לצנץ חמימות הדין ולכפר על עונות ישראל, על ידי ייסורי פירושם ודיבורי לימוד התורה בלשון חול, לתקן הכאת הסלע, שגילתם התורה בחזקה ללא השארת בחירה לעם ישראל, לצמצם התורה לדיבור כזה אשר ישאיר להם מקום לפרשו בעצמם בלשונם. ועתה נאסף אהרן בחוץ לארץ כדי שידרשו אותו ישראל במדבר. מתוך הדיבורים הצוננים לחמם הדיבור על ידי הפירוש.

וּבְחַאי פְּרִשְׁתָּא, אִית לָךְ לְאַתְדָּרָא לְעִלְמָא וּלְהַחֲיוֹת, וּלְאַעְלָא לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וּלְאַתְחַבְרָא בְּפְרִשְׁתָּא דָּא בְּכֹלָה דִּילָךְ, דְּכְתִיב בְּהָ (במדבר כה) הִנְנִי נֹתֵן לֹו אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וּבְגִין דָּא לָא אָמַר לָךְ קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָבָא רְדִי, אֲלֵא עֲלֵה. דְּמִנְיָה, אֲנִתְ תִּהֵא עָאֵל לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. – באותה פרשה המפורשת ומובנת לך אשר יכולים כל ישראל לפרשה לעצמם יש לך הכוח לחזור לעולם כביכול בתחיה, כי על ידי שמפרשים ישראל תורת משה בלשונם במקום החול הרי שממשיכים את נשמתו של משה למקומם להחיותו, בעת שמשיגים התורה, ולהחיות יש לך הכוח גם כן, כי אתה מחייה אותם על ידי התורה המפורשת להם וכן על ידי שמתכפר להם דין המיתה על ידי שאתה מחולל בלשון החול שלהם נמצא אתה מחיה אותם בזאת הכפרה. ועל ידי זה יש לך הכוח לעלות לארץ ישראל. כי על ידי שעם ישראל נכנסים לארץ ישראל ולומדים שם תורתך ומחיים נשמתך בתוך מוחם ולבם, על ידי זה נחשב שאתה בעצמך עולה לארץ ישראל, ותוכל להתחבר דייקא לארץ ישראל ולנשמות ישראל בפרשה נוספת זו המפורשת וגלויה לך, על ידי הכלה שלך היא השכינה השוכנת עמך, שהיא בעצמה בחינת

התורה המתלבשת בתוך השגת התורה, בחינת הרוים והמוחין המלוכשים בהלכות. וזאת הכלה היא בחינת הפרוש שמפרשים תלמידך כפנחם, אשר משמים נשכחה כביכול ממך זאת ההלכה של קנאים פוגעים בו, כדי לתת לפנחם מקום להתגדל בו, מה שפרש לעצמו לפעול פעולת קנאות, כי היא הלכה ואין מורין כן בפירוש, אלא יש לו לפרשה בעצמו, שעל ידי זה נעשה לו בבחירתו הקדושה כלי לשכון השכינה במעשיו בחינת מה שכתוב והנני נותן לו את בריתי שלום. ומפני כך לא אמר הקב"ה כאן רד אל הר העברים, שהרי בידם לארץ ישראל הגבוה מכל הארצות זה הר הוא שפל יותר, והיה לו לומר רד, אלא אמר לו עלה. שהרי ממנו מהר העברים הר נבו שעל ידי קבורתך שם תהיה מחולל מפשעינו בצלם שאינו הגון לך, דייקא יתכפר לעם ישראל כנ"ל עד שיהיו ראויים שאתה תהיה עולה לארץ ישראל לקום שם בתחיה בתורה המגולה שלך כפי שהיא בקדושתה העליונה והשלמה. תורה העולה על כל התורות בארץ ישראל הגבוה מכל הארצות, להיות הקב"ה מתגלה בה בכבודו ובעצמו.

וּמַה דְּאָמַר בְּךָ, (דברים לד) וְלֹא יֵדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְיִ לְאִינוֹן אֲטִימִין לְפָא, סְתִימִין עֵינִין, דְּלֹא יֵדְעִי קְבוּרָה דִּילָךְ, דְּחַוִּית אֲנִתְ בְּעֵי רַחֲמֵי מְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא יֵיעוּל לָךְ בְּחַוִּית קְבוּרָה, דְּבָה אֲנִתְ מְתַקְרִי מַת. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (יהושע א) מֹשֶׁה עֲבָדִי מַת. וְאִינוֹן טְפִשְׂאֵי אֲמַרִין, וְכִי מֹשֶׁה הָוָה מְפָחַד מְמִיתָה, לְנַפְקָא מִחַאי עִלְמָא, לְעִלְמָא דְּאֲתִי, בְּשָׂאֵר בְּרִיין. וְאִינוֹן לָא יֵדְעִין דְּקְבוּרָה דִּילָךְ, וּמִוִּתָּא דִּילָךְ אִיךְ הִיא. – וּמַה שְׂאֲמַר בְּךָ וְלֹא יֵדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, סוּד נִסְתַּר בְּדַבְרִי, כִּי אֲוִי לְאֹתָם אֲטִימִי לֵב שְׂאִין לֵבם נִכּוֹן וּמְהוּר (עיין זהר וישב שרבינו מביא בתורה הנ"ל על פירוש בקשת דוד מלכא משיחא, לב מְהוּר בְּרָא לִי אֱלוֹקִים

ורוח נכן חדש בקרבי) להשיג תורתו של משה משיח המרחפת על פני המים, סתומי עינים של חכמה להשיג תורתך ונשמתך, כלומר שלא יודעים קבורה שלך, שהיית אתה מבקש רחמים מהקב"ה שלא יכניס אותך לאותה קבורה נסתרת שבה אתה נקרא מת מסטרא דילן כביכול, מפני שאין אנו יורדים לסוף דעתך, להבין דברי תורתך כפי לשונך הקדושה המובנת רק לך, עד שיש לנו לעמול ולפרשה בלשוננו, וזהו שכתוב משה עבדי מת, כביכול. ואותם טפשים בלבם שאינו טהור ונכון, שאינם בהם כוח להחכים להשיג פנימיות כוונת תורתך, המה אומרים ומקשים בליבם, וכי כך ראוי כי משה היה מפחד ממיתה לצאת מזה העולם לעולם הבא כשאר בני אדם המפחדים מן המשפט אשר בעולם הבא. והם לא יודעים משמעות הקבורה שלך ומיתה שלך איך היא, ומה משמעות האמתית של הסתר הקבורה, אשר עליה הייתה מבקש רחמים כנ"ל.

דְּחָכִי אֲקַמּוּהָ מְאִירֵי מַתְנִיתִין, דְּמַתִּי חוּצָה לְאַרְצֵי אֵינָם חַיִּים. לֹא אֲמַרִי דְּאֵינָם עֲתִידִים לְהַחְיֹת, דְּאֲלִמְלִי בְּהַ הוּוּ בְּפָרִין בְּתַחֲיִית הַמַּתִּים. אֲלֹא הָבֵא רְזָא רַבְרָבָא, קְבוּרָה דִּילִיה בְּצוּלְמָא דְּלֵאוּ הַגּוֹנָה לִיה, דְּאֵיחִי (תַּחֲלִים מַב) אֲרִיץ צִיָּה וְעִיף בְּלֵי מַיִם, וְלִית מַיִם אֲלֹא תוֹרָה, וְכֵה (ישעיה נג) לֹא תֵאָר לֹו וְלֹא הָדָר. וּמֵאן דְּחָזִי לִיה בְּתַחֲוֹא צוּלְמָא, וְנִרְאֵהוּ וְלֹא מִרְאָה וְנַחְמֵדְהוּ. וּבְגִין דָּא, נְבוֹאָת יִשְׁעִיָּה (ישעיה נב) הִנֵּה יִשְׁבִּיל עֲבָדִי, קָא רְמִיז עָלֵיהּ. – שְׁהָרִי הַעֲמִידוּ בַעֲלֵי הַמַּשְׁנָה הַשּׁוֹנִים בַּלְשׁוֹנָם הַקְּדוּשָׁה, לְפָרֵשׁ סוּד קְבוּרַתְךָ, וְהַמָּה אֲמָרוּ כִּי מַתִּי חוּצָה לְאַרְצֵי אֵינָם חַיִּים. וּדְיִקּוּ בַּלְשׁוֹנָם הַקְּדוּשָׁה לְמַעַן נִדְרוּשׁ הַדְּיוּק וּנְפָרְשׁוּ, כִּי לֹא אֲמָרוּ שְׂאֵינָם עֲתִידִים לְהַחְיֹת, שְׂאִין לְפָרֵשׁ כֵּן, כִּי אֲלִמְלִי כֵּךְ הָרִי חִיו כּוֹפְרִים בְּתַחֲיִית הַמַּתִּים, אֲלֹא כֵּאֵן סוּד גְּדוּל בְּכוּנַת דְּיוּק לְשׁוֹנָם, שְׂאֵינָם חַיִּים עֲתָה כְּבִיכּוּל מְצַדְנוּ כְּנ"ל. וְהַסוּד הַגְּדוּל שְׂבַכְאֵן הוּא כִּי קְבוּרָה שְׁלוֹ, שֶׁל מֹשֶׁה בְּצִלְמֵ הַמַּלְבִּישׁ וּמַדְמָה

פנימיותו של משה, בחוץ לארץ באופן חיצוני שאינו הגון לו, מחוץ לארץ החיים ארץ ישראל, קבור בארץ מדבר שהיא ארץ ציה ועייף בלי מים, ואין מים אלא תורה, דהיינו שהוא קבור בלשון ודיבור נסתר מבלי שנוכל להשיג תורתו, ובה בנו הקבורה של נשמתו ללא גילוי פנימיות תורתו, בה לא תאר יפה, שאין אנו מתארים ומפרשים תורתו בלשון קדושה ונכונה ולא הדר, שאין בנו כוח להדר ולשפר ולפרש הבנת דבריו בגלות. ומי שרואה את משה קבור באותו צלם ולבוש שאינו הגון לו, בצלם של מדבר ללא מים גלויים כנ"ל עליו נאמר ונראהו ולא מראה הגון לו עד ונחמדהו לדרוש תורתו לפרשה, כי מרוב הסתר הסודות לא היה נחמד לעניים עד שנרצה לאכול מפרי תורתו הקדושה והעליונה. ולכן נבואות ישעיה נאמר על משיח דא שילה דא משה בעצמו אשר עליו נאמר, הנה לפנינו בגלוי, ישביל עבדי להבין תורתו ולפדות משה מן קבורת חוץ לארץ הפנימיות, ולגלות לכל עם ישראל פנימיות התורה על ידי נשמתו הקדושה המרחפת על פני התורה, ירום ונשא בלשון תורה גובה מאד בארץ ישראל הגבוהה, בבא הגאולה במהרה בימינו אמן. כי רימוזו עליו על משה בעצמו כנ"ל. ובא רשב"י לפרש סוד רז הרמוז של הנביא.

וּבְגִין תַּחֲוֹא קְבוּרָה, תְּוֹה בְּעֵי רַחֲמֵי דְּלֵא יְמוּת תַּמָּן בְּחוּצָה לְאַרְצֵי, לְפָנִים דְּתוֹה בְּאַרְצֵי צִיָּה רַעֲב וְעִיף וְצִמָּא בְּלֵי מַיִם, דְּאֵיחִי אֲוִרִיתָא. וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר עָלֵיהּ, עֵלָה אֶל הַר הָעֵבְרִים תְּוֹה. מְשַׁפְּלוּתָא דִּילִיה, אַחְזִי לִיה מְעַלְתִּיה, אַף עַל גַּב דְּאַנְתָּ קְבוּרָ בְּאַתְרֵי דְּלֵאוּ הַגּוֹן לָהּ, עָרוּם בְּלֵא לְבוּשֵׁין דִּילָהּ, דְּאֵינֹון עוֹר וּבָשָׂר (תַּלְבִּישָׁנִי), נַע וְנָד מְאֲתָר דִּילָהּ, וּמְטַלְטַל וְגַלִּי. – וּמִפְּנֵי אוֹתָה קְבוּרָה נִסְתַּרְתָּ וְלֹא הַגּוֹנָה וַיִּפָּה בְּתוֹאֲרָה, הִיא מִבְּקֵשׁ רַחֲמִים שְׂלֹא יְמוּת שֵׁם בְּחוּץ לְאַרְצֵי, לְפִי שְׁהִיָּה בְּאַרְצֵי צִיָּה רַעֲב לְלַחֵם הַתּוֹרָה וְעִיף וְצִמָּא בְּלֵי מַיִם שְׁהִיָּה פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּנ"ל. זֹאת אֲוֹמַרְתָּ

שלא פחד משה מן המיתה מצד עצמו אלא מצד עם ישראל שלא יוכלו לפרש תורתו ולא יתכפר להם עונם ח"ו. ומפני כך נאמר עליו, עלה אל הר העברים זה. עוררו הקב"ה שיעלה משפלות שלו אשר בארץ ציה ללא תואר, בזמן הגלות בחוץ לארץ ששם אין התורה גלויה, והראה לו הקב"ה מעלתו בעת שייזכה שתתגלה תורתו בגאולה על ידי גילוי הסודות של רשב"י לעמו ישראל, כי אף על גב שאתה קבור במקום שאינו הגון לך, כי יש המפרשים תורתך באופן שנעשה להם סם המוות עד שגם אתה כביכול מת מצד שלהם, ואתה ערום בפשט תורתך שבכתב, בלא לבושים שלך המתארים אותך בתואר והידור כפי שרצית שיגלו בכרור נשמתך ללא מקום למעות, והם בבחינת עור ובשר תלבשני לגלות נשמתי כראוי, ואתה נע ונד ממקום שלך שהיה ראוי לך באמת, ומטולטל אתה וגולת, מהבנת אחד למשנהו, שכל אחד מפרש דבריך כפי ראות עיניו שלא כפי כוונתך והמה חולקים ביניהם ואין הלכה ברורה במקום אחד להיות כולם מסכימים, כי אין יודעים שורש וטעם הדבר לחדש בו כראוי מפני שאתה קבור ונסתר שם כנ"ל.

הא פנחם דעבדת טיבו עמיה, דאתמר עלק, הנני נותן לו את בריתי שלום, הא איהו יעביד טיבו עמיה, וביה תסתלק בפרשתא דיליה. דבה פלה דיליה, תמן תתייחד עמיה, פחתן עם פלתייה. הרי פנחם שעשית טוב עימו, במה שנתת לו מקום להתגדל בו כנ"ל לפרש דבריך שקבלת מסיני כנ"ל עד שקיבל הברכה של שלום עד שמאחר ופירש וגילה תורתך והיה מורה כהלכה מה שאין מורין בפרוש אלא שהיה לו לפרש בעצמו, שעל ידי זה יוכפר על בני ישראל בקיום הלכת הקנאה, עד שנחשב שהחייה אותך ממיתת השכחה שלך, עד שהברכה שקיבל נחשבת ברכה לך, היא הברכה הנאמרה עליך כביכול והנני נותן לו את בריתי שלום, הרי הוא עשה טובה עמך במה שפירש

לעצמו ההלכה, ובו בזכות נפשו לקיים ההלכה, תעלה אתה להר העברים לראות התורה הגלויה בארץ ישראל לעתיד, בזכות הפרשה שלו, שפרש הלכותיך כראוי. שבה, בזאת הפרשה שלו, המפרשת דבריך כנ"ל שם כלה שלך, כי מתגלה מחדש בזכותו כי שכינה דיברה מגרונך. שם במקום התלמיד פנחם הלומד דבריך כראוי, למרות שהוא בלשונו ולא בלשונך הקדושה, שם דייקא תתייחד עמה עם השכינה כחתן עם בלתו, כי דייקא במקום בחינת חושך וחוץ לארץ שמשם מצליחים לעלותך בבחירתם לארץ ישראל, נעשה דייקא יתרון האור מן החושך. כי למרות שמצד אחד היה ראוי שהיו ישראל ראויים להיות קדושים דיו להבין מי סוד תורתך וכן היה ראוי לכתבם בלבוש הגון ללא מקום אחיזה לסם המוות שבתורה, אך עתה דייקא שיש מקום אחיזה לסם המוות ובכל זאת זוכים הצדיקים שבכל דור ודור ביגיעתם ועמלם לפרש לכלל ישראל התורה לשבר אוזנם ולגלות להם עצות לקיום התורה, דייקא זה עיקר מעלתנו שאחר גלות רב כזה יתגלו מחדש סודות תורת הרועה הנאמן על ידי דור כזה שפל המצליח לפרש בלשונו כאלו סודות נעלים.

דחא אנת (תועלת גדול לישראל בקבורתך), אי לא הוית קבור לבר מארעא קדישא, לבר מבלה דילך, לא הווי ישראל נפקין מגלותא. ובגינה אתמר, (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו. אתעבידת חול בגין חובה ופשע דישאל בקבורה דילך, דאתמר בך (דברים לד) ויקבור אותו בגיא. ומה פתיב בקבורה דילך. (ישעיה מ) כל גיא ינשא, כל שפל ונמוך ינשא בגינה, דאינון ישראל, דאינון שפלים מפל אומה ולישן. וכל הר וגבעה ישפלו, דאינון רשיעיא, וגסי הרוח. שהרי אתה אם לא היית קבור מחוץ לארץ הקדושה, מחוץ לכלה שלך שהיא כלי ראוי לקבל בו תורתך, דהיינו אם לא היו בכל הדורות מפרשים תורתך כראוי בלשונם, למרות שהוא לשון חול

ביחם אליך. אם לא זה לא היו ישראל יוצאים
מן הגלות. כי על ידך נתכפר להם עד שנתכטל
עונש הגלות וחוזרים המה לארץ הקודש. ובגללך
ועליך נאמר והוא מחולל מפשעינו. נעשית חול
על ידי פירשנו לתורתך בלשון חול ביחם אליך,
משום חובה ופשע של ישראל שאין מוחם קדוש
מספיק להשיג הדברים מיד בלשונך, ואתה מחולל
בקבורה שלך בצלם שלא הגון, בפירוש של חול
שלנו שאינו הגון לך. שנאמר ויקבור אותנו בגיא.
שקבר אותך הקב"ה במקום שפל ונסתר, שנתן
מקום לישראל לפרש דבריך בלשונם למען בחירתם
ולמען הכפרה שלהם בזכותך. אך זאת הקבורה
שלך והפירוש השפל של חול מה כתוב בה כל גיא
ינשא, כל שפל ונמוך שאין לו לב טהור כשלך,
ינשא בזכותך להשיג מחדש הדברים בלשונך, על
ידי שיתכפר לו על ידי שאתה מחולל וסובל ייסורים
על זה החילול, וזה העם השפל שהינם ישראל,
שהינם שפלים מכל אומה ולשון. המה משולים
כוכבים העולים למעלה, אך גם לעפר וחול הארץ,
עד שיש ביכולתם של הצדיקים שבכל דור ודור
להשפיל תורה גבוה למקומם הנמוך והשפל של
הרשעים לפרש להם התורה. לגלות להם בחידושי
תורתם עצות לבל יתיאשו מן התשובה. שאלו
הרשעים נאמר בהם וכל הר וגבעה ישפלו, אלו
הרשעים וגמי הרוח השפלים בעוונם, אשר בזכות
משה המחולל מפשעינו יתכפר להם לעלות שוב
להיות כהר וגבעה. ובראש ההר יעלה משה על
גביהם להנהיגם שוב כרעייה נאמנה בבא הגאולה
במהרה בימינו אמן.

ועיין בעצמך לחדש המשך מאמר הזהר בעניין
השמש של משה המאירה כליל הגלות לירח באופן
המעורר לגלות הסודות הנסתרים ומלכודים
בהלכות. כי באמת אור שמש משה לא נעלם.

המשך הזהר:

והאי איהו, (ישעיה נג) ובחברתו נרפא
לנו, (בחבורא) בחבורה דאתחבר עמנא בגלותא,
נרפא לנו. דאנת הוא פשמשא דנחיר, דאף על
גב דאתפניש בלייליא, נחיר הוא פסיחרא, ובכל
פכביא ומזלי. הכי אנת נחיר, בכל מארי הלכות
וקבלות. ולך אשתקיין בגניזו, פמבוטא דאשקי
לאילנין תחות שרשיהון בגניזו, עד דאתפקע
מימיו באתגלייא. הדיא הוא דכתיב, (משלי
ה) יפוצו מעינותיך חוצה.

תרגום: וזהו ובחברתו נרפא לנו. בחבור שהתחבר
עמנו בגלות, נרפא לנו. שאתה הוא פשמש שמאיר,
שאף על גב שמתפנס בליילה, מאיר הוא ללבנה
ולכל הפוכים והמזלות. כך אתה מאיר בכל בעלי
הלכות וקבלות. ולך נשקים בנסתר, כמו מבוטע
שמשקה את האילנות תחת שרשיהם בנסתר
עד שהתפקעו מימיו בגלוי. זהו שכתוב (משלי
ה) יפוצו מעינותיך חוצה.

דאנת הוא אופ הכי, פשמשא דאזיל בימי החורף
תחות מבוטעין, וכד מטי פורקנא, תהא פשמשא
דאזיל פקיץ לעילא ממובוטעין, ויהו צוננין
ברחמי. דכד אנת תחותייהו, אינון חמין בדינא.
אתא רעיא מחימנא, וכריך לבוצינא קדישא,
ואמר ודאי אנת הוא דנחיר לי, בזמנא דאתמר
עלי, (בראשית כח) פי בא השמש, פבה השמש,
דאחשיך נחוריה. יהא רעוא, דידו"ד ינחיר שמייה
עליך.

תרגום: שאתה הוא גם כך, כמו שמש שהולך בימי
החורף תחת המבוטעים, וכשמגיעה הגאולה, תהיה
כמו שמש שהולך בקיץ למעלה מהמבוטעים, ויהיו
צוננים ברחמים. שפשאתה תחתייהם, הם חמים
בדין. בא רועה הנאמן וברך את המנורה הקדושה
ואמר, ודאי אתה הוא שמאיר לי בזמן שנאמר
עלי (בראשית כח) פי בא השמש. פבה השמש,
שהחשיך את אורו. יהי רצון שה' יאיר שמו עליך.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן וצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתו לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש ונשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דיון. לכן נרמזו אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: כחאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.

עצות על פי הלימוד

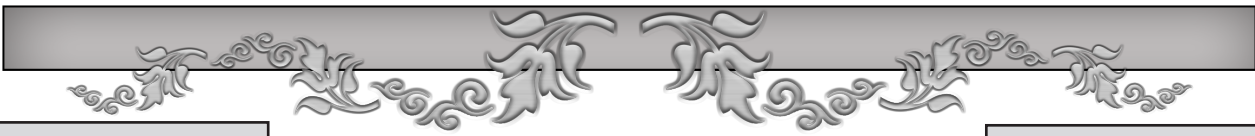
- א. כשלומד טוב לפרש הדבר בלשון שמבין בו והוא טובה לעולם, כי על ידי זה נתכפר עוונם.
- ב. על ידי שמפרש הלימוד בלשון שמבין בו יכול לפעול שהצדיקים שהם בחינת משה אשר קבורים בחו"ל יבואו לקבורת ארץ ישראל הקדושה.
- ג. על ידי שמשתדל להשיג הסודות הנסתרים בהלכה, על פי הקדמות אשר בספרי הצדיקים, על ידי זה נותן צלם הגון למשה וכביכול מחייה את משה מחדש.

תפילה על פי הלימוד

רבנו של עולם נותן התורה, רחם עלינו ועלינו, ונבנו לעמק בתורה ומכל הגזרות הן אותם שנגזרו עלינו, רחם עלינו ונבנו לעמק בתורתך הקדושה הרבה, ולפרש כל דבר היטב בלשון הן אותם שרוצים לגזר חס ושלום, כי לשמה בהתמדה גדולה ונזכה ללמד שמיכנים בו, ובפרט בשלומדים עם חברים ותלמידים, לפרש ולברר ולבאר להם כל דבר היטב בלשון שמיכנים בו, ויבנסו הדברים באזניהם ובלבביהם, באפן שתתעורר עלינו על ידי זה רוחו של משיח אשר הוא סובל מרעין עבורנו, ומוריד את עצמו ומלביש את עצמו בכמה וכמה לבושים, לבושי חל, כדי להיות עמנו לחיותנו ולקיימנו בתקף הגלות המור והארץ הזו, רחם עלינו אבינו אב הרחמן, ועזרנו והושיענו בזכותו וכו', והצילנו מהרה מכל הצרות בארץ ומהחיות אותנו לפלטה גדולה

רבנו של עולם נותן התורה, רחם עלינו ועלינו, ונבנו לעמק בתורה ומכל הגזרות הן אותם שנגזרו עלינו, רחם עלינו ונבנו לעמק בתורתך הקדושה הרבה, ולפרש כל דבר היטב בלשון הן אותם שרוצים לגזר חס ושלום, כי לשמה בהתמדה גדולה ונזכה ללמד שמיכנים בו, ובפרט בשלומדים עם חברים ותלמידים, לפרש ולברר ולבאר להם כל דבר היטב בלשון שמיכנים בו, ויבנסו הדברים באזניהם ובלבביהם, באפן שתתעורר עלינו על ידי זה רוחו של משיח אשר הוא סובל מרעין עבורנו, ומוריד את עצמו ומלביש את עצמו בכמה וכמה לבושים, לבושי חל, כדי להיות עמנו לחיותנו ולקיימנו בתקף הגלות המור והארץ הזו, רחם עלינו אבינו אב הרחמן, ועזרנו והושיענו בזכותו וכו', והצילנו מהרה מכל הצרות בארץ ומהחיות אותנו לפלטה גדולה

לעילוי נשמת ג'זל מזל חיה בת סולטנה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת יעל בת אליהו
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת חיה ליאורה
בת בפטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.